

TOR:s YTTRANDEN

Pensionsstiftelseutredningen

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över pensionsstiftelseutredningens betänkande Pensionsstiftelser II (SOU 1965:41), får förbundet i underdånighet anföra följande.

För taxeringsnämnderna är de nuvarande reglerna om avdrag för avsättning till pensionsstiftelse och om avtappning svårtillämpade. Om förslaget lagfästes, kommer taxeringsnämndernas arbete att underlättas i flera hänseenden; såsom exempel kan nämnas den omständigheten att skillnaden mellan civil- och skatterättslig pensionsreserv upphör samt att antalet stiftelser blir färre. Förbundet vill därför tillstyrka att förslaget lagfästes.

Härutöver vill förbundet beträffande några detaljönkemål göra följande erinringar.

Det måste förutses att svårigheter uppkommer för taxeringsnämnderna även vid tillämpning av det föreslagna systemet. Förbundet ifrågasätter om inte för underlättande av tillämpningen exempelvis de i 2 Kap. 6 § andra stycket tryggandelagen föreslagna minskningsreglerna bör överarbetas i syfte att åstadkomma en enda, mer lätthanterlig regel.

Beträffande 2 Kap. 7 § vill förbundet framställa det önskemålet, att lagtexten måtte utformas så, att det klart framgår huruvida rätt föreligger till avsättning till

konto respektive pensionsstiftelse samt om skyldighet föreligger att minska disponibla medel på kontot.

Frånvaron av lagfästa värderingsregler beträffande stiftelses förmögenhet kan föranleda tvister. Förbundet anser det därför önskvärt att sådana regler inrymmes i lagtexten till 3 Kap. tryggandelagen.

Beträffande den krets av personer, som antas ha bestämmande inflytande i så kallade familjeföretag (2 Kap. 1 § tredje stycket tryggandelagen), föreslår förbundet, att den utsträcker sig att omfatta far- och morföräldrar. Motsvarande begränsningsregel i 3 Kap. 1 § tredje stycket nyssnämnda lag kan medföra tvister i vad avser uttrycket ”vad som inom branschen är sedvanligt för arbetstagare med motsvarande uppgifter”. För att motverka sådana synes ett klarläggande erfordras.

Den föreslagna lydelsen av 19 § kommunalskattelagen kan föranleda missförstånd. Det bör i lagtexten anges, att det gäller medel, som beskattas hos arbetsgivaren.

Utredningen uttalar i motiven till anvisningarna till 25 § kommunalskattelagen (sid. 287) att inkomst av annan fastighet inte kan redovisas enligt bokföringsmässiga grunder. Detta synes inte överensstämma med gällande praxis (se RN 1960 nr 1:4).

I fråga om personalstiftelser synes förslaget i huvudsak innebära en övergång

från beredandestiftelser till tryggandestiftelser. Förbundet ifrågasätter om inte det nuvarande systemet såsom mer lätthanterligt bör bibehållas.

*

Lönebeskattningsutredningen

Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund har beretts tillfälle avgiva yttrande över Lönebeskattningsutredningens betänkande II: Avdrag för kostnader för egen bil i tjänsten samt för utbildningskostnader m. m. Förbundet får i anledning härav vördsamt anföra följande.

Under senare år har tillkommit bestämmelser, som på olika områden inneburit schablonisering av beskattningen. Bakgrunden härtill har varit kravet på förenkling och modernisering av beskattningsreglerna. Förslagen i det nu avlämnade betänkandet anknyter till principer, som varit vägledande för sålunda redan meddelade bestämmelser. På tjänstebeskattningsens område har alltmer framträtt önskemålet, att bestämmelserna skall utformas på sådant sätt, att de möjliggör en definitiv källskatt. För tillfredsställande av detta önskemål blir det nödvändigt eftersätta kravet på "millimeterrättvisa" vid beskattningen. Med utgångspunkt härifrån anser sig förbundet i stort sett kunna acceptera lönebeskattningsutredningens nu framlagda förslag. Förbundet har emellertid funnit anledning till följande särskilda erinringar.

Avdrag för kostnader för resor med egen bil i tjänsten

I betänkandet har bland annat föreslagits, att skattskyldig bör äga rätt åtnjuta schablonavdrag för resor med bil i tjänsten

även om den från arbetsgivaren uppburna ersättningen är mindre än schablonavdraget eller om arbetsgivaren ej alls utgivit någon ersättning. I dessa fall synes ha förutsatts att arbetsgivaren inte kan uppgiva något milantal för tjänsteresorna och att antalet i tjänsten körda mil skall beräknas till saldot mellan totalt körda mil per år och ett schablonuppskattat antal körda mil för privat bruk. Nämnda förslag synes knappast vara ägnat att underlätta arbetet i taxeringsnämnderna. Det synes svårt att ens med mycket modifierat krav på rättvisa schablonmässigt beräkna den årliga privatkörningen för olika skattskyldiga till vissa genomsnittliga milantal. Vidare kan det inte vara tillfredsställande att statstjänstemän skall föra noggranna anteckningar över samtliga resor med bil i tjänsten medan andra skattskyldiga skulle undslippa sådan skyldighet. Det kan därför ifrågasättas, om inte förutsättning för schablonavdrag skulle behöva vara att även privat arbetsgivare i någon form finge bestyrka uppgiven körsträcka.

För beräkning av avdrag enligt schablonmetoden bör uttryckligen klarläggas, huruvida kostnader för korttidsparkeringar i städerna (parkeringsavgifter eller dagparkering i garage) ingår i den för statligt anställda fastställda ersättningen för tjänsteresa med egen bil. Dessa bilkostnader borde ingå i schablonen. Om så ej är fallet kommer avdrag utöver schablonavdraget att yrkas för sådana kostnader. Även vid avdrag för verkliga bilkostnader kommer man vid taxeringen att få taga ställning till skäligheten av sådana avgifter, som är mycket svårkontrollerbara såväl till belopp (underlag för kostnaderna saknas merendels) som vid fördelning därav mellan tjänst och privatkörning.

Avdrag för värdeminskning å inventarier i tjänst

Värdeminskingsavdrag skall enligt utredningen medgivas i fråga om dyrbarare inventarier. I exemplifikation av dessa inventarier har uteslutits sådana allmänt förekommande inventarier som vanlig (ej elektrisk) skrivmaskin, vanlig räknemaskin, ritutrustning etc. Det synes mera välbetänkt att följa kommunalskattelagens bestämmelser och medgiva avdrag för värdeminskning å inventarier avsedda för stadigvarande bruk med en varaktighetstid överstigande tre år. I sådant fall blir det ej kostnadens storlek som är avgörande utan inventariets varaktighet. För inventarier med varaktighet av högst tre år torde engångsavdrag kunna få beviljas, om behov av inventarieanskaffningen befunnits föreligga.

Avdrag för fortbildningskostnader

De nya bestämmelserna om avdrag för fortbildningskostnader kan komma att utan vidare förtydligande bli svåra att rätt tillämpa. Kostnader för grundutbildning och fortbildning låter sig ej lätt sär-

skilja. Vidare kommer en person, som av nit och intresse själv påkostar sin vidareutbildning, att ha mindre möjligheter att få sina studiekostnadsavdrag godkända än en, vars arbetsgivare helt eller delvis bekostar vederbörandes studier, och detta även om de senare avser grundutbildning. Man skall göra åtskillnad mellan fortbildning, som anses vara generell inom yrket, och på sådan som meriterar för högre tjänst. Stora svårigheter måste möta att här göra en realistisk avvägning.

Avdrag för kostnader för facklitteratur

Enligt förslaget skall avdrag generellt medgivas för facklitteratur i fortbildande syfte. Avdrag synes böra få bedömas från fall till fall enligt av den skattskyldige lämnad specifikation. Förbundet förutsätter att vederbörande skall vara skyldig att om så påfordras styrka kostnad för inköp av facklitteratur. Eljest kunde en person yrka avdrag helt allmänt för inköp av detta slag utan att inköp skett vare sig under beskattningsåret eller vid tidigare tidpunkt.

Till Länsföreningarnas sekreterare!

Insänd snarast möjligt efter hållet årsmöte utdrag av mötets protokoll utvisande styrelseval och beviljad ansvarsfrihet!

Låt oss även få ett referat från årsmötet för publicering i Skattenytt. Med hänsyn till det i allmänhet begränsade utrymmet bör referatet göras så kortfattat som möjligt utan att därför inkräkta på fullständigheten. Införda referat honoreras med ett enhetligt belopp oavsett omfattningen.

Red.